

& Wain har Erfaringer paa dette Omraade, maa man allerede der kunne faa noget Materiale til Benyttelse ved en eventuel Undersøgelse —, og hvis der skulde vise sig Spor af begyndende Ringdannelser, eller hvis der skulde vise sig stærke Aftaler mellem Selskaberne, at der da af den højtærede Minister vil blive foretaget Undersøgelser af Muligheden af at starte en Statsanstalt, der skal omfatte al lovbefaleet Forsikring. Man maa nemlig huske paa, at om end den Sikkerhedsventil, som det foreliggende Lovforslag rummer i § 18, vel kan tillade enkelte Arbejdsgivere at have deres Selvforsikring, kan dette kun komme til at omfatte dem, der er kapitalstærke, medens de smaa og mellemstore Arbejdsgivere absolut ikke vil faa Brug for denne Sikkerhedsventil, men maa finde sig i den mulige Udplyndring af de private Selskaber, som Firmaet Burmeister & Wain i sin Skrivelse stiller i Udsigt. Det vilde derfor være paa sin Plads, at der snarest blev foretaget en Undersøgelse af Muligheden for Startning af en Statsanstalt, saa at Arbejdsgiverne kunde blive behandlet lige, og der blev skabt Betingelser for den billigste mulige Forsikring.

Det foreliggende Lovforslag er jo præget af Kompromis. Man ser det tydeligt af Rateskalaen, thi der er utvivlsomt adskillige Medlemmer i det andet høje Ting ligesom her, der meget nødtigt stemmer for denne Rateskala. Man faar i nogen Grad Indtrykket af — om jeg maa bruge et noget stærkt Ord — en Distanceblænder. Thi det Antal Tilfælde, hvor man vil faa Forhøjelse, viser sig at være ret ringe. I Treåret 1912—14 har der været 398 Tilfælde, som vilde give Forhøjelse, om denne Rateskala havde gældt i den Tid, og under Forudsætning af, at paagældende havde haft 800 Kr. i Aarsindtægt, og af disse er der kun 5, der skulde have Erstatning for fuld Invaliditet, medens derimod de Tilfælde, som vilde give en Forringelse i Forhold til den bestaaende Lov, er ikke mindre end 1,591. Det er sikkert ikke uden betydelig Betænkelse, at adskillige Medlemmer baade i det andet høje Ting og her stemmer for denne Rateskala, men der er neppe nogen anden Vej i Øjeblikket.

Jeg vil gerne med Hensyn til den Livrentebestemmelse, der findes i § 43 om de Personer, der er over 50 Aar med Invaliditet af over 70 pCt., henstille til den højtærede Indenrigsminister og Arbejderforsikrings-Raadet at tage meget

varsomt paa den, i hvert enkelt Tilfælde nøje overveje, om den tilskadekomne i Virkeligheden ikke bedre kunde anvende det Beløb, der kan faas i Stedet for en Livrente. Det er mit Haab, at dette vil ske, saa vist som jeg har bemærket, at man hidtil har behandlet dette Lovforslag med den største Forstaaelse.

Jeg kunde godt slutte mig til de Ønsker, der har lydt om Sagens Behandling i et Fællesudvalg, hvis ikke Forholdet havde været det, at omkring 800,000 Arbejdere i vort Land med den største Længsel venter paa, at denne Reform skal blive gennemført, og hvis jeg kunde indse, at man kunde vinde væsentlige Forbedringer ved en Behandling i et Fællesudvalg. Men da dette sidste neppe vilde blive Tilfældet — jeg tror ikke paa det —, og da de mange venter paa Lovens Gennemførelse, vil ogsaa jeg anbefale at stemme for Lovforslaget, saa meget mere som det indeholder en Mængde betydelige Fremskridt og store Goder, set i Forhold til den bestaaende Lovgivning.

Fraenkel: Fra alle Sider beklages det, at vi har haft saa kort Tid til at behandle den ret omfattende Betænkning, der er afgivet af Landstingets Udvalg. Den udgik derfra den 27., og i Dag skal vi have eneste Behandling af Sagen. Og er det end rigtigt, hvad den ærede Ordfører anførte, at vi, der sad i Udvalget og var ret godt orienterede i Lovforslaget, har kunnet gennemarbejde disse 59 Ændringer, som kom i første Omgang, saa har vi kun kunnet gøre det ved Til sidesættelse af alt andet Arbejde, men det gælder da kun de 59 Ændringer, som forelaa i Betænkningen. De 14, som kom bagefter, i Gaar, har vi umuligt kunnet bearbejde af den simple Grund, at de ikke eksisterer. Det vil sige, de eksisterer ikke for os. Jeg har ikke kunnet finde dem paa min Plads, og andre Herrer, jeg har spurgt, har heller ikke kunnet finde dem. Nu siges det ganske vist, at disse Ændringsforslag var af mere formel Art, og det er muligt, at de var det, men det er heller ikke udelukket, at det, som en kalder formelt, indeholder store Realiteter for en anden, og under alle Omstændigheder at skulle staa og tale om et Lovforslag, naar man ikke har set de sidste 14 Ændringsforslag, finder jeg oprigtigt talt — jeg leder efter Udtryk, fordi jeg nødig vil bruge et af de stærke — er ikke helt tilbørligt.

Sagen er desuden heller ikke afgjort